

Dr Daniel K. Darko, Ewangelia Łukasza, Sesja 3, Opowieści o dzieciństwie, Część 1, Łukasza 1:1-2:52

© 2024 Dan Darko i Ted Hildebrandt

To jest dr Dan Darko i jego wykład na temat Ewangelii Łukasza. To jest sesja 3, Opowieści o dzieciństwie, część 1, Łukasz 1:1=2:52.

Witamy ponownie w naszych studiach nad Ewangelią Łukasza.

W poprzednich dwóch wykładach przyjrzelśmy się podstawowemu wprowadzeniu do Ewangelii Łukasza, a w ostatnim drugim wykładzie przyjrzelśmy się literackiemu kunsztowi Ewangelii Łukasza. Teraz przechodzimy od razu do tekstu, więc jeśli masz przy sobie Biblię, możesz otworzyć rozdział 1 Ewangelii Łukasza i uważnie śledzić, ponieważ ta część wykładu nazywa się Opowieścią o dzieciństwie, a ten wykład obejmuje pierwsze dwa rozdziały Ewangelii Łukasza. Zaczniemy od krótkiego odświeżenia pamięci na temat wprowadzenia do Ewangelii Łukasza.

Pamiętajcie, zwróciłem waszą uwagę na fakt, że Łukasz w pierwszych czterech wersetach wyjaśnił, że przedstawia tradycję, która została mu przekazana przez ludzi, którzy mają relacje naocznych świadków, a on sam starał się przedstawić uporządkowany opis materiału, który tutaj przedstawia. Gdy zagłębimy się w ten tekst, pominiemy pierwsze cztery wersety, które są zasadniczo tym wprowadzeniem, które mam na ekranie, aby zacząć przyglądać się Opowieści o dzieciństwie Jana i Jezusa oraz temu, jak współdziałają w ramach narracji Łukasza. Łukasz pokaże tę paralelę, aby pokazać nam te dwie kluczowe postacie, które pomagają wypełnić mesjańskie obietnice Żydów i jak królestwo Boże i przesłanie królestwa Bożego przynoszą owoce za pośrednictwem Ducha Świętego, gdy Bóg działa z tymi postaciami i innymi.

Na początek chciałbym zwrócić uwagę na fakt, że jeśli lubisz opowieści bożonarodzeniowe w Biblii, być może nie zauważyłeś, że są dwie Ewangelie, z których czerpiesz większość opowieści bożonarodzeniowych. Są one głównie w Ewangelii Łukasza lub Mateusza. W niektórych przypadkach ludzie lubią opowieści w Ewangelii Mateusza i lubią hymny w Ewangelii Łukasza.

Zatem Marek nie poświęca żadnej znaczącej przestrzeni na omówienie narodzin Jezusa. Marek nie jest zainteresowany. Marek mógł osiągnąć swój cel bez podania szczegółowego opisu narodzin Jezusa.

Jan nie jest w ogóle zainteresowany. W rzeczywistości, gdy Jan mówi o przyjściu Jezusa na nasz świat, ujmuje to w teologiczny konstrukt, aby mówić o Słowie i na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Słowo przychodzące na świat i werset 12

tym, którzy Go przyjmują, tym, którzy w Niego wierzą, dał moc, aby byli nazywani dziećmi Bożymi. Jan nie jest w ogóle zainteresowany narodzinami Jezusa w żłobie.

Ale Mateusz jest zainteresowany, a Łukasz jest zainteresowany i przypadkowo podziałami, które mamy w naszej Biblii. Mateusz poświęca pierwsze dwa rozdziały swojej Ewangelii na opowieść o dzieciństwie, a Łukasz poświęca pierwsze dwa rozdziały swojej Biblii swojego tekstu na opowieść o dzieciństwie. Więc pozwólcie mi użyć zarysu Raymonda Browna, aby podkreślić dziesięć cech, które te dwie Ewangelie, Mateusza i Łukasza, wydobywają w opowieści o dzieciństwie, przyznając, jak wspominałem w poprzednim wykładzie, że te dwie nie znały się. Obie polegały na Marku, który nie miał nic do powiedzenia na temat opowieści o dzieciństwie, a jednak kiedy wszystkie poświęciły pierwsze dwa rozdziały swoich Ewangelii na opowieść o dzieciństwie, mają tendencję do posiadania dziesięciu wspólnych rzeczy, które są bardzo, bardzo interesujące.

Więc pójdźmy za tym, a ja podążam za zarysem Raymonda Browna w tej kwestii. Pierwszą rzeczą, którą można zauważyć w pierwszych dwóch rozdziałach Mateusza i Łukasza, jest to, że Maria i Józef w obu Ewangeliach byli zaręczeni. Słowo, które jest tam użyte, tłumaczy się jako zaręczenia, jak wiemy. Są prawnie ceremonialnie małżeństwem, ale małżeństwo nie może zostać skonsumowane tradycyjnie ze względu na wiek kobiety, a w pewnym momencie wiek kobiety musi osiągnąć pewien poziom, zanim małżeństwo może zostać skonsumowane.

Więc pomyśl o parze, która zostaje skonsumowana. Mateusz to wspomina, Łukasz to wspomina. Po drugie, zarówno Mateusz, jak i Łukasz mówią nam, że Józef, przybrany ojciec Jezusa, był potomkiem Dawida. Powodem, dla którego chcą nam to powiedzieć, jest to, że według prorocत्व mesjańskich Mesjasz powinien przyjść jako potomek Dawida, a te dwie relacje szybko to potwierdzają, mówiąc, że wszystko dzieje się w ramach prorocत्व mesjańskich tradycji żydowskiej.

Po trzecie, w obu relacjach anioł ogłosił narodziny Jezusa jako nadchodzące. Wiemy, że tym aniołem jest Gabriel, o którym powiemy nieco więcej później. Więc anioł to ogłosił.

Teraz, jeśli śledziłeś te wykłady od samego początku, wspominałem ci o świecie Łukasza i zwróciłem twoją uwagę na fakt, że jeśli żyjesz w świecie zachodnim, nie trać z oczu tego faktu. W świecie Łukasza aniołowie przemawiają do ludzi. Przekazują boskie przesłania, a ludzie będą mogli pogodzić się z faktem, że istota duchowa, która do nich przemawia, przemawia od Boga i tak, to, co mówią, spełni się.

Zarówno w Ewangelii Mateusza, jak i Łukasza anioł mówi o przyjściu Jezusa lub jego narodzeniu. Po czwarte, zarówno w Ewangelii Mateusza, jak i Łukasza, poczęcie Marii nie nastąpi poprzez stosunek z Józefem. Nie, w obu relacjach poczęcie Marii nastąpi w cudowny sposób.

Innymi słowy, te dwie ewangelie powiedzą nam coś, co nigdy wcześniej nie wydarzyło się na świecie. Że dziewica zostanie poczęta i zostanie poczęta przez ducha. To, co o tym wiemy, opowiem ci później, to starożytne tradycje greckie, rzymskie i inne, które mówią, że istota duchowa może pomóc urodzić dziecko lub pomóc kobiecie zajść w ciążę i urodzić dziecko.

Ale czego nie wiedzieliśmy, to 100% poczęcie dziecka przez duchowego agenta. Obaj ewangelisci to odnotują. Po piąte, zarówno w Ewangelii Mateusza, jak i Łukasza Maryja zostanie poczęta przez Ducha Świętego.

Teraz na studiach mam przywilej nauczania kilku wspaniałych młodych mężczyzn i to jest jedno z miejsc, gdzie ich spotykam, gdzie mówię sobie wyobraź sobie miłą dziewczynę, z którą się umawiasz, która jest chrześcijanką i zawsze mówi ci, że jest dziewicą, pewnego dnia przychodzi do ciebie i mówi: hej Joe, mam dla ciebie świetną nowinę. A ty mówisz: jaką nowinę? Powiedział: cóż, to takie ekscytujące, tak niewiarygodne i powiedział: co jest ekscytującego? Ona mówi ci, że jest w ciąży i jest w ciąży z Duchem Świętym. Cóż, chciałbym, żebyś był w mojej klasie za każdym razem, gdy odtwarzamy taki scenariusz.

Widzę twarz młodego człowieka, widzę tych, którzy nie idą żadną drogą, nie ja, a potem proszę o wolontariuszy, aby dali mi opinię — pomyślaną przez Ducha Świętego. Pewien młody człowiek przypomniał mi na zajęciach, kiedy to się wydarzyło po raz pierwszy i dlaczego miałem ci uwierzyć. Cóż, w obu ewangeljach Józef będzie musiał to usłyszeć.

Małżeństwo jego narzeczonej nie zostało skonsumowane. Będzie w ciąży z Ducha Świętego. Po szóste, zarówno Mateusz, jak i Łukasz odnotują, że anioł nakaże dziecku nadać imię Jezus Jahwe zbawia. Zatrzymaj się i pomyśl o tym.

Dziecko zostanie poczęte z Ducha Świętego. Kto? Czy Józef ma przyjąć ciążę? W takim razie imię dziecka powinno brzmieć ktoś, kto przyszedł, aby zbawić. Tak, obie ewangelie to zapisują.

Siedem, zarówno Mateusz, jak i Łukasz zapisują, że Jezus będzie zbawicielem świata. Jeśli wzięłeś te rzeczy za pewnik z powodu historii Bożego Narodzenia, proszę pomyśl i pomyśl jeszcze raz. Ta para mieszkała, przepraszam, w wiosce mniejszej niż moja afrykańska wioska w Nazarecie.

Nie byli w rodzinie królewskiej. Nie mieli społecznej waluty, aby wszyscy w nich uwierzyli. Wszystkie te rzeczy się rozgrywają, a dziecko zostanie nazwane zbawcą świata.

Tak, tak, Mateusz tak mówi , i Łukasz tak mówi. Cóż, osiem, zarówno Mateusz, jak i Łukasz zapisują, że narodziny nastąpią zanim rodzice wprowadzą się jako małżeństwo. Innymi słowy, aby skonsolidować małżeństwo.

I po dziewiąte, obaj podają, że dziecko urodziło się w Betlejem. I po dziesiąte , obaj podają, że dziecko wychowało się w Nazarecie. Teraz, to jest niezwykle.

To dziecko nie urodziło się w Jerozolimie, ani nie wychowało się w Kafarnaum. Widzisz, gdybyś był chłopcem ze wsi, jak ja, powiedziałbyś, o tak, Jezus nas rozumie. Był wiejskim mistrzem.

Ale pomyśl o tych dziesięciu podobieństwach między Mateuszem a Łukaszem, którzy są bardzo zainteresowani opowieścią o dzieciństwie, i jakoś mówią nam o tych dziesięciu kluczowych rzeczach, o których powinniśmy wiedzieć. Ale pozwólcie mi również zwrócić waszą uwagę na cztery rzeczy, które są zupełnie różne w sposobie, w jaki obaj opowiadają historię, zanim zagłębimy się w relację Łukasza. Po pierwsze, słyszymy o aniołach mówiących w obu relacjach.

Ale anioł mówi do Józefa w Ewangelii Mateusza. W Ewangelii Łukasza anioł mówi do Maryi. Tak więc w Ewangelii Mateusza powiedziano nam, że Maryja była w ciąży i że została poczęta przez Ducha Świętego.

W Ewangelii Łukasza anioł zwraca się bezpośrednio do Maryi. Jeśli chodzi o zwiastowanie, zobaczymy, że w Ewangelii Mateusza narodziny Jezusa zostaną ogłoszone wybitnym postaciom ze Wschodu zwanym Mędrcami. W Ewangelii Łukasza narodziny Jezusa są ogłoszone niektórym osobom, które mają kariery, których nikt nie lubi. Nikt o szczególnie dobrej pozycji w społeczeństwie nie będzie lubił nazywać się pasterzem.

Narodziny Jezusa zostaną ogłoszone pasterzom. Inną rzeczą, która różni ich od siebie, jest genealogia. Genealogia Mateusza zaczyna się od Dawida i Abrahama.

Mateusz, będąc Żydem z ewangelią podkreślającą tradycje żydowskie, a także Dawid i Abraham byli bardzo ważnymi miejscami do rozpoczęcia. W Łukaszu poganin, który staje się poganinem, mówi o przestaniu ewangelii, w której Mesjasz pochodzi z tradycji żydowskiej i rozprzestrzenia się na resztę świata, wywodząc swoje pochodzenie od Adama, ojca całej ludzkości. Tak więc Łukasz może przedstawić argument, że jest zbawicielem całej ludzkości.

4. Tylko Łukasz donosi o Elźbiecie i Zachariaszu oraz narodzinach Jana Chrzciciela. Nawet Jezus ginie w świątyni; tylko Łukasz to odnotowuje. Mateusz to pomija.

A teraz zwróćmy się do Łukasza i zacznijmy szukać ekscytujących rzeczy w rozdziale 1, wersetach od 5 do 7 rozdziału 1. Za dni Heroda, króla Judei, był pewien kapłan

imieniem Zachariasz z oddziału Abiasza, który miał żonę z córek Aarona, a jej imię było Elżbieta. Oboje byli sprawiedliwi przed Bogiem, nienagannie wypełniając wszystkie przykazania i ustawy Pańskie. Nie mieli jednak dziecka, ponieważ Elżbieta była niepłodna, a oboje byli w podeszłym wieku.

Wiem, że nie poświęcam wiele czasu wersecie 6, ale proszę, bądźcie cierpliwi, co się dzieje w wersecie 6, zanim przedstawię wam kluczowy zarys. Oboje byli sprawiedliwi przed Bogiem. Byli nienaganni, przestrzegając wszystkich przykazań i statutów.

Innymi słowy, Elżbieta była bezpłodna, nie dlatego, że zgrzeszyli. Elżbieta była bezpłodna nie dlatego, że cierpiała karę od Jahwe. Bezpłodności Elżbiety nie można było wytłumaczyć w kategoriach jakiegoś defektu, który na nią spadł, ponieważ zgrzeszyła.

Ale i tak była bezpłodna. Teraz przyjrzyjmy się, co dzieje się z rodzicami Jana. 1. Zachariasz, który zostanie nazwany ojcem Jana, był kapłanem.

Jako kapłan, oczekiwano, że poślubi żonę, dziewicę, która w większości przypadków również pochodziłaby z kapłańskiego rodu. Łukasz szybko nam mówi, że w rzeczywistości tak było z Elżbietą. Elżbieta była córką Aarona, więc Zachariasz był kapłanem.

Ale Łukasz chce nam powiedzieć, że Zachariasz faktycznie poślubił przyczynę naturalną. Poślubił dziewicę pochodzącą z rodziny kapłańskiej. 2. Byli sprawiedliwi.

Byli wiernymi naśladowcami Jahwe w Judaizmie Drugiej Świątyni. W rzeczywistości, jeśli chodzi o przestrzeganie prawa, Łukasz mówi nam, że byli bez winy. Ale mieli wyzwanie.

Nie miały dzieci. Jeśli pamiętasz historie o Sarze, Rebecce i Annie ze Starego Testamentu, cierpiały one z powodu nagany ze strony społeczeństwa, ponieważ chociaż były wybitnymi postaciami, chociaż były wybitnymi postaciami charakteru, jak Zachariasz, kapłan, nie miał dziecka. Istniało ryzyko, że zostaną oskarżone o zrobienie czegoś złego.

Dlatego Łukasz mówi nam, nie, nawet tam nie wchodzi. 3. Są sprawiedliwi przed Bogiem, a społecznie wiadomo, że są bez winy. Mark Strauss pisze, w odniesieniu do linii kapłańskich tej pary, że kapłaństwo Izraela było podzielone na 24 grupy, z których każda pełniła służbę świątynną przez jeden tydzień dwa razy w roku.

Abiasz jest identyfikowany jako 8. dywizja kapłaństwa w 1 Kronik 24, werset 10. I powiedziano nam, że stamtąd pochodził Zachariasz. Tutaj Łukasz robi coś, aby opowiedzieć nam o tej mesjańskiej misji i gdzie się ona rozgrywa.

Łukasz umiejscawia początek w świątyni. Coś ma się zacząć w świątyni, w sercu judaizmu. Więc pozwólcie, że odświeżę wam pamięć o znaczeniu świątyni w pierwszych dwóch rozdziałach samego Łukasza, a potem możemy kontynuować.

Jedną z rzeczy, które zobaczysz, jest to, że około 40% narracji w pierwszych dwóch rozdziałach Ewangelii Łukasza jest umiejscowione w świątyni. Świątynia jest miejscem, w którym będzie miało miejsce wiele z tych wydarzeń. Po drugie, świątynia, którą zobaczymy w pierwszych dwóch rozdziałach, będzie miejscem zamieszkania Boga.

Tam mieszka Bóg, a Bóg spotykałby ludzi, a duch Boży działałby przez wielu ludzi. Niektórzy będą nawet czekać w świątyni, oczekując pojawienia się Mesjasza, a rzeczy będą się rozgrywać właśnie tam, w świątyni. Serce judaizmu.

Ludzie spotykali Boga, a Bóg spotykał ludzi w świątyni. Tam postacie takie jak Anna spotkają Dzieciątka Jezus. Tak wiele rzeczy się wydarzy.

Symeon spotka Dzieciątka Jezus w świątyni. Ale widzisz, świątynia jest również miejscem nauki. I tam zobaczymy, jak ten motyw świątyni jest rozwiązany, a nawet później w Ewangelii Łukasza Dzieciątka Jezus zostanie znalezione w świątyni i powie swoim rodzicom Czy nie wiecie, że powinienem być w tym miejscu w interesach mojego ojca? Świątynia, którą zobaczymy w opowieści o dzieciństwie, jest miejscem modlitwy i czystości.

Sam Zachariasz będzie prowadził modlitwę i zostaniemy poinformowani, że będą ludzie na dziedzińcu modlący się, podczas gdy on wejdzie tam, aby wypełnić swój obowiązek. Świątynia, którą Łukasz pokazuje nam w pierwszych dwóch rozdziałach, jest miejscem, w którym rozwijają się proroctwa czasu końca. Innymi słowy, przyjaciele, całe przyjście Jezusa Chrystusa na nasz świat i to, jak ta historia będzie się rozgrywać w naszym świecie, jest częścią tego, co Bóg robi ze swoją wspólnotą przymierza zwaną Żydami.

Różnica polega na tym, że poganie staną się częścią tego, co Bóg czyni na tym świecie. Od wersetu 8 Zachariasz będzie wykonywał swój obowiązek w świątyni. A podczas wykonywania swojego obowiązku będzie miał pewne szczególne spotkania.

Łukasz mówi nam, że Zachariasz przybył tam, aby wypełnić swój obowiązek. Jak wspomniałem wcześniej, jego oddział musiał służyć w świątyni przez dwa tygodnie w roku. Więc przybył, aby zrobić to, co miał zrobić.

Ale w tym momencie wydarzyło się coś spektakularnego. Anioł Pański ukazał mu się. To jest niezwykle, ponieważ można znaleźć coś z wersetu 8. Teraz, gdy służył jako kapłan przed Bogiem, gdy jego oddział był na służbie, zgodnie ze zwyczajem

kapłaństwa, został wybrany przez Pana, aby wejść do świątyni Pana i złożyć ofiarę kadzenia.

A całe mnóstwo ludu modliło się na zewnątrz w godzinie kadzenia. Wiersz 11: I ukazał mu się anioł Pański, stojący po prawej stronie ołtarza kadzenia. I zatrwożył się Zachariasz, gdy go ujrzał.

Strach padł na niego. Werset 13, Anioł powiedział do niego: Nie bój się, Zachariaszu, bo twoja prośba została wysłuchana i twoja żona Elżbieta urodzi syna, któremu nada imię Jan. Pozwól mi zatrzymać się, aby podkreślić coś, co wywołało we mnie iskrę.

Cała idea polega na tym, że kiedy ludzie spotykają Boga, zaczynają zdawać sobie sprawę, że są nikim. Zaczynają odczuwać strach i podziw. Widzieliśmy to u Izajasza, widzieliśmy to u Mojżesza, widzieliśmy to u innych postaci Starego Testamentu.

Tutaj widzimy w świątyni, a gdy tylko spotyka anioła, ogarnia go strach. Ogarnia go strach i zobaczysz to raz po raz. Maryja doświadczy tego, gdy spotka anioła.

Zobaczymy ponownie, gdy inni ludzie spotkają anioła; zaczną odczuwać ten strach. A język zawsze będzie brzmiał: Nie lękaj się. Bądź odważny.

Przyjaciele, Zachariasz doświadczył tego niespodziewanie. Wyobraźcie to sobie. Był w tej świątyni, aby wypełnić swój obowiązek tak wiele razy.

Nic takiego się nie wydarzyło. Nie było precedensu, aby powiedzieć, że wydarzyło się to kiedyś w historii, a to jest możliwe, a kiedy się wydarzy, tak właśnie należy do tego podejść. Nie.

Zachariasz spotkał tego anioła, który powiedział mu coś niezwykłego. Jego modlitwy zostały wysłuchane. Jego żona będzie w ciąży.

Ona urodzi dziecko, a dziecko będzie nazywać się John. Proszę, nie przegap słów anioła przez pierwsze kilka dni. Nie bój się.

W opowieści o dzieciństwie zobaczysz, że jeśli Bóg zamierza dokonać niezwykłych rzeczy, gdy ludzie Go spotkają, ludzie pogodzą się z tym, kim są, i wpadną w panikę ze strachu, podziwu i czci, a Bóg przemówi przez swoich aniołów, ponieważ innymi sposobami nie bój się, a przełom nastąpi. Podczas gdy to wszystko się dzieje, powiedziano nam, że tłum modli się, czeka na zewnątrz, być może zastanawiając się, co dzieje się z Zachariaszem w środku. Ale gdy wyszedł, zdali sobie sprawę, że nie może mówić.

Wyobraź sobie wydarzenie rozgrywające się w Jerozolimie. Wyobraź sobie myśli ludzi modlących się, gdy uświadamiają sobie, że ksiądz wrócił żywy. Ksiądz nie ma żadnej szczególnej wady fizycznej, ale nie może mówić.

Co się dzieje? Dziecko się narodzi, a jego imię będzie Jan. Anioł przekazał konkretne informacje Zachariaszowi. Podaję pięć składników tego przesłania.

1. Elżbieta Elżbieta, kobieta, która jest bezpłodna w każdym wieku, urodzi syna. Powinieneś nazwać tego syna Janem, a kiedy ten chłopiec się urodzi, nie popełnij błędu, proszę nie pozwól mu pić wina ani żadnego alkoholu na bazie winogron. 2. Powinien przestrzegać tradycji nazarejskiej zgodnie z Lb 6:3 i Sdz 13:2-5. Ale nadchodzi dziwna rzecz w Judaizmie Drugiej Świątyni.

Och, ten chłopak, tu właśnie pojawia się charyzmatyczny wygląd. Będzie napełniony Duchem Świętym. Uciekaj od idei Ducha Świętego.

Przejrzyj Stary Testament i poszukaj wzmianki o Duchu Świętym. I będziesz zaskoczony, gdy uświadomisz sobie, jak Łukasz stawia Ducha na pierwszym planie wydarzeń. Duch będzie z Janem.

Jan zostanie napełniony Duchem Świętym. Będzie także w Duchu i postawie Eliasza. Wow! Wow! Zauważ coś w konstrukcji narracji Łukasza.

Łukasz robi coś bardzo interesującego, gdy anioł pojawia się po raz pierwszy, mówiąc o wielkim cudzie kogoś, kto ma się narodzić, a później sam Mesjasz ma się narodzić; ukazuje się mężczyźnie. Ale anioł ukazuje się również kobiecie. To bardzo, bardzo interesująca obserwacja, że zaczyna się zdawać sobie sprawę, że ten sam anioł ukazuje się kobiecie.

Gabriel ukazuje się Zachariaszowi, a później Gabriel ukazuje się Maryi. Porozmawiajmy trochę o Maryi. Maryja będzie miała około 12 lat, niedługo skończy 13.

Zwyczaj jest taki, że można ją było zaręczyć w wieku 12 lat, a małżeństwo mogło zostać skonsumowane w wieku 13 lat. Teraz, jeśli jesteś w Stanach Zjednoczonych, to myślisz jak moi uczniowie, 13 lat, to za wcześnie! Dzięki Bogu za cywilizację. Bo jeśli jesteś w Stanach Zjednoczonych, pozwól, że przypomnę ci, że do końca XIX wieku, dokładnie do 1880 roku, wiek zgody we wszystkich stanach oprócz jednego wynosił 10 lat.

Wiek zgody do 1880 roku w Ameryce wynosił 10 lat. W stanie Delaware wynosił 7 lat. Widzisz, możesz być zaskoczony, tak jak moi studenci. Więc powinieneś docenić fakt, że w starożytnej kulturze żydowskiej, w której żyli Józef i Maria, istniał poziom

przyzwyczajono, aby powiedzieć, że kobieta może zostać wydana za mąż w wieku 12 lat, ale małżeństwo nie może zostać skonsumowane przed ukończeniem 13 lat.

Obecnie w Ameryce wiek zgody waha się od 16 do 18 lat, w zależności od stanu. W większości krajów Ameryki Środkowej wynosi on od 14 do 17 lat. Podczas własnych badań, w których próbowałem ustalić wiek zgody w różnych częściach świata, natknąłem się na ciekawą obserwację, że w wielu krajach afrykańskich nie ma czegoś takiego jak wiek zgody.

Więc kiedy mamy problemy z handlem dziećmi i tym wszystkim, to odbiega od mojego głównego tematu, ale spójrz, oni nawet nie mają dobrych struktur na to. Mary była stara jak na Amerykę XIX wieku, miała 12-13 lat. Ale bądźcie ze mną przez chwilę.

Więc kiedy masz 12 lat, powiedzmy 12 i pół roku i spotkasz anioła, anioł przekaże ci tę wiadomość. Werset 28, za sześć miesięcy anioł Gabriel został posłany od Boga do miasta w Galilei zwanego Nazaret, do dziewicy poślubionej mężczyźnie, którego imię było Józef z domu Dawida, a dziewica miała na imię Maria. Przyszedł do niej i powiedział: Witaj, o łaskawa, Pan z tobą.

Ona zaś zmieszana się bardzo na te słowa i zastanawiała się, co to może być za pozdrowienia. A anioł rzekł do niej: Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz w łonie i porodzisz syna, któremu nadasz imię Jezus. On będzie wielki i będzie nazwany synem Najwyższego, a Pan Bóg da mu tron jego ojca Dawida i będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a jego królestwu nie będzie końca. I rzekła Maryja do anioła: Jakże się to stanie, skoro jestem dziewicą? I anioł odpowiedział jej: Duch Święty zstąpi na ciebie, a część Najwyższego osłoni cię.

Dlatego dziecko się narodzi. Dziecko, które się narodzi, będzie nazwane świętym, synem Bożym, a oto twoja krewna Elżbieta, w swojej starości, również poczęła syna, a jest to szósty miesiąc z tą, którą nazywano niepłodną. Bo dla Boga nie ma nic niemożliwego, a Maryja rzekła: Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa i anioł odszedł od niej. Wow! Więc wyobraź sobie, że 12-latkę słyszy to i obserwuje inny wzór. Anioł ukazuje się jej i nagle jest przerażona; słyszy wiadomość i jest przerażona, a anioł mówi: nie bój się. Dlaczego? Będziesz mieć syna i nadasz mu imię Jezus werset 31, to dziecko będzie nazwane synem Bożym, a nawet obejmie tron Dawida, jeśli martwisz się, jak będziesz w ciąży, och, będziesz w ciąży z Duchem Świętego i to jest znak potwierdzenia, znakiem potwierdzenia jest to, że jeśli chcesz sprawdzić swoją krewną Elżbietę, o której sądzono, że nie będzie w stanie zajść w ciążę, poczęła dziecko i jest już w szóstym miesiącu ciąży Wow! Wow! Widzisz, Maryja zostanie nazwana pełną łaski, a szczególnie pełna łaski będzie częścią konstruowania wszelkiego rodzaju doktryn za kilka lat, nawiasem mówiąc, jeśli chcesz wiedzieć, która część tego zwiastowania między Łukaszem a Mateuszem kształtuje katolicką modlitwę Zdrowaś Maryjo, jestem tutaj, aby powiedzieć ci, że to

ta część zwiastowania, w której Maryja zostanie nazwana wysoce uprzywilejowaną, pełną łaski.

Jeśli jesteś katolikiem słuchającym tej serii wykładów, pozwól, że przypomnę ci, że kiedykolwiek odmawiasz modlitwę Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota twojego Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi. Teraz jest godzina naszej śmierci. Kiedykolwiek odmawiasz tę modlitwę, podziękuj Łukaszowi za jego zapis wydarzeń.

Maryja urodzi to dziecko, a dziecko będzie nazywane Jezus. To dziecko będzie tym, które przyniesie niezwykle zmiany w świecie, jaki znamy. Jak pisze Luke Timothy Johnson, w przeciwieństwie do Zachariasza, zauważamy, że Maryja nie zajmuje żadnej oficjalnej pozycji wśród ludzi. Nie jest opisywana jako sprawiedliwa w kontekście przestrzegania Tory, a jej doświadczenie nie ma miejsca w kulcie.

Jest jedną z najbardziej bezsilnych osób w swoim społeczeństwie. A jeśli miałabym dodać, była w wiosce o nazwie Nazareth. Jest młoda w świecie, który ceni wiek.

Będzie miała tylko 12-13 lat, jeśli mogę dodać. Była kobietą w świecie rządzonym przez mężczyzn. Była biedna w gospodarce warstwowej.

Co więcej, nie ma ani męża, ani dziecka, które potwierdzałyby jej istnienie. To, że znalazła łaskę u Boga i była wysoce utalentowana, pokazuje, że Łukasz rozumie działanie Boga jako zaskakujące i często paradoksalne, prawie zawsze odwracające ludzkie oczekiwania. Maria jest przedstawiona przez Łukasza na pięć znaczących sposobów.

Widzisz, Łukasz mówi nam, że Maryja była faworyzowana przez Boga. Mówi nam, że była bardzo rozważną kobietą. Nie była nieprzewidywalna, a jednak była również posłuszna, gdy anioł powiedział do Boga, że nic nie jest niemożliwe.

A Łukasz mówi nam, że dzięki swoim czynom została pobłogosławiona za wiarę. Portret Marii Łukasza to młoda nastoletnia dziewczyna, która jest obserwatorką Tory, którą Bóg mógł uznać za godną bycia matką nadchodzącego Mesjasza świata. Wow.

Pomyśl o tym. Jeśli Mesjasz przychodzi na świat, aby rządzić światem, jakie są precedensy? Jakie jest konwencjonalne nastawienie do tego, jak wielcy ludzie przychodzą na scenę? Widzisz, jeśli spojrzysz na czas i równowagę, Jezus przychodzi, aby zintegrować królestwo Boże w bardzo, bardzo pokorny sposób, a kiedy przyszedł człowiek, który był królem w Judei, Herod, był pół-Idumejczykiem i czuł się bardzo, bardzo niepewnie. Przekupywał ludzi, odnawiając świątynię, budując bardzo masywny port w Cezarei i sprawiając, że wyglądało to tak, jakbyście mnie widzieli, jestem wielki.

Wiesz, co miał na swoją korzyść, to jego żona. Jego żona była Hasmoneuszką. Więc jego żona pochodzi z najbardziej konserwatywnego środowiska, aby móc powiedzieć „tak”, ale sam mężczyzna jest niepewny; wyobraź sobie, że król Żydów był tak niepewny z powodu tego, jak został królem dzięki powiązaniom z Rzymem.

A teraz słyszysz, że narodził się Mesjasz. Przychodzący Mesjasz oczekiwany od Żydów, oczekiwani Żydzi, teraz się staje. Ale pomyśl o tym w kategoriach równowagi sił.

W czasach króla Heroda, jak nam powiedziano, miało to miejsce, gdy wydano dekret Cezara Augusta. Potężne obrazy w historii świata. Ale to jest kontekst, w którym Maryja otrzymała tę wiadomość.

Urodzisz syna, którego imię będzie Jezus. Ty będziesz najwyższy.

W rzeczywistości jesteś ulubioną kobietą, która nosi w sobie ciążę z Mesjaszem w świecie potrzebującym zbawiciela. Maryja ma ten konkretny język proroczy w przekazanych orędziu. On zostanie powołany.

On będzie nazwany. I będzie panował. Mesjasz będzie nazwany, i będzie nazywany, i będzie panował.

Podobało mi się, kiedy miała wszystkie te przesłania z wersetów 37 i 38. Kiedy anioł zakończył tę linię, bo dla Boga nic nie jest niemożliwe, ta nastoletnia dziewczyna, która była przerażona, odwróciła się i powiedziała: Oto ja służebnica Pańska.

Niech mi się stanie według twego słowa. Oto ja sługa Pański. Niech mi się stanie według twego słowa.

I anioł odszedł od niej. Łukasz przypomina nam, że wydarzenia rozwijają się w bardzo niezwykły sposób, a dwie kobiety będą niezwykłymi naczyniami dwóch kluczowych postaci, które wypełnią mesjańskie proroctwa, w których jedna mówi, że przyjdzie prorok w duchu Eliasza, a druga, że Mesjasz przyjdzie z rodu Dawida. Jak powiedziałem wcześniej, znana była idea, że duch pomoże kobiecie zająć w ciążę.

Wiemy, że Platon został przedstawiony jako dziecko Apollina. Ale Platon miał rodziców. Wiemy również, że w tradycji rzymskiej, w szczególności, kiedy ludzie stają się wielkimi ludźmi, wszyscy twierdzą, że są synami konkretnego boga lub bogini, aby dodać jakiś rodzaj boskiego statusu do swojej władzy politycznej, aby mogli mieć większy wpływ na ludzi.

Plutarch wspomina o tym, ale odrzucił pomysł, że duch mógłby odbyć stosunek z kobietą. Plutarch, pisząc o tym, powiedział, że to coś, o czym rozmawiają Egipcjanie, ale uważa to za bardzo sceptyczne. W rzeczywistości, jak twierdzi Plutarch, Egipcjanie

dokonywać tutaj rozróżnienia, które uważa się za prawdopodobne, a mianowicie, że podczas gdy kobieta może zostać zbliżona przez boskiego ducha w czasie ciąży, nie ma czegoś takiego jak cielesny stosunek i komunizm między mężczyzną a bóstwem.

Pomysł, że duch może sprawić, że kobieta zajdzie w ciążę, nie jest nowy. Nowością jest jednak to, że duch będzie w 100% odpowiedzialny za ciążę. Ale widzisz, widzimy, że dzieje się to tutaj tylko z Maryją.

Jeśli jesteś katolikiem, to tutaj pojawiają się niektóre doktryny mówiące, że Maria jest bardzo wyjątkową osobą, że Bóg wybierze, aby to zrobić, i że pozostanie dziewicą do końca życia. Ale jeśli jesteś protestantem, przyjmujesz narrację za dobrą monetę, tak jak opowiada ją Łukasz. Że Bóg wybierze tę cudowną kobietę, która nie otrzyma więcej uwagi, niż na to zasługuje w naszych kościołach.

Ale nie powinna być dziewicą do końca życia i nie powinna być kimś, do kogo możemy się modlić lub kogo możemy prosić o wstawiennictwo, jak myślą katolicy. Ale poczekaj chwilę. Według Łukasza ma wyjątkowe doświadczenie.

Doświadczenie jak żadne inne. Łukasz pisze, że w owych dniach Maryja wybrała się i z pośpiechem poszła w góry do miasta w Judei, weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. A gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Elżbieta została napełniona Duchem Świętym i zawołała głośnym okrzykiem: Błogosławiona jesteś między niewiastami.

Błogosławiony owoc Twojego łona. A dlaczegoż mi to dane? Że matka mojego Pana przychodzi do mnie. Bo oto, gdy dźwięk Twojego pozdrowienia doszedł do moich uszu, dzieciątko w moim łonie podskoczyło z radości i błogosławiony jest ten, kto wierzy, że spełni się to, co jej Pan powiedział.

Do którego później będziemy mieli to, co nazwiemy Magnificat Maryi. A Maryja rzekła: Wielbi dusza moja Pana, a duch mój raduje się w Bogu, moim Zbawicielu, bo pamiętał o pokorze swojej służebnicy. Odtąd wszystkie pokolenia będą mnie nazywać błogosławioną.

Bo wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmogący. Święte jest Jego imię. Jego miłosierdzie rozciąga się na tych, którzy się Go boją, z pokolenia na pokolenie.

On dokonał potężnych czynów swoim ramieniem. Rozproszył tych, którzy są dumni w swoich najgłębszych myślach. Strącił władców z ich tronów, a napełnił pokornych.

Napełnił głodnych dobrami, ale bogatych odesłał z pustymi rękami. Pomógł również swojemu słudze Izraelowi pamiętać, aby być miłosiernym dla Abrahama i jego potomków na zawsze, tak jak obiecał naszym przodkom. Kiedy Maryja odwiedziła Elżbietę, to właśnie się rozgrywało.

Elżbieta przyjęłaby bardzo niegodną postawę w bardzo skromny sposób. Pytała, jaki to przywilej dla mnie, osoby niezastudzonej, być gospodarzem matki Pana. Będzie odnosić się do Jezusa, dziecka w łonie, jako do Pana na jego etapie Elżbiety w proroczy sposób w narracji Łukasza, bez wypowiedzi Maryi lub słowa, wiedziała już, że Maryja nosi Mesjasza w swoim łonie. Dalej mówi, że Bóg działa, spełniając proroctwa mesjańskie.

Bóg działa w celu wypełnienia tego, co chce zrobić ze swoim ludem. Wow. Wow.

Jezus Chrystus nie jest jedynym, o którym anioł powiedział. Nie jest jedynym, którego doświadcza nastoletnia dziewczyna, która jest z nią w ciąży, ale nawet krewny w odległym górzystym kraju w Judei zaczyna teraz wykonywać tradycję prorocką. Wiemy, że Elżbieta pochodzi z kapłańskiego rodu Aarona, ale nie mamy historii, aby była prorokinią, tutaj prorokuje i świadczy o statusie dziecka w łonie.

Jan się narodzi. Jan się narodzi, a my zobaczymy wiele rzeczy rozgrywających się w życiu Jana Chrzciciela, a następnie to, co będzie się działo w życiu Mesjasza. Oto, co znajdujemy w pierwszej części opowieści o dzieciństwie.

W pierwszej części opowieści o dzieciństwie znajdujemy informacje o tym, że dzieci się narodzą. Zachariasz w świątyni, a Maria w Nazarecie. Wszyscy będą w ciąży.

Wizyty anioła będą prawdziwe w obu przypadkach. Ten sam anioł odwiedzi mężczyznę, Zachariasza, i ten sam anioł odwiedzi kobietę, Marię. I sposób, w jaki wydarzenia są zestawiane ze sobą przez Łukasza.

Łukasz zaczyna pokazywać, jak osobowość podobna do Eliasza pojawia się we właściwym czasie w ramach tego połączenia szerszej tradycji rodzinnej, która doprowadzi do narodzin Mesjasza, który ukształtuje resztę historii z rozdziału 3 Ewangelii Łukasza. Mam nadzieję, że w pierwszej części opowieści o dzieciństwie rozumiesz, jak Łukasz pokazuje sprawczość istot duchowych oraz ludzką odpowiedzialność i posłuszeństwo. W świecie Łukasza aniołowie mogą mówić. Duch będzie współpracował z ludźmi.

Ludzie są upoważnieni i mają moc, aby mówić proroczo. Płeć nie miała tutaj znaczenia. W rzeczywistości zdarzyło się to mężczyznom i zdarzyło się kobietom.

Bóg robi coś na świecie i to ukształtuje narrację o królestwie Bożym, o której Teofil powinien wiedzieć, a reszta świata powinna wiedzieć. W miarę jak kontynuujemy to studium, mam nadzieję i modlę się, abyście byli tak zaangażowani, jak wasze serca będą otwarte. Abyście spotkali tego potężnego Boga, o którym anioł powiedział, że dla niego wszystko jest niemożliwe.

On jest w stanie sprawić, że niemożliwe stanie się możliwe, ponieważ jest Bogiem, a my nie. Mam nadzieję, że się uczysz, a dzięki temu wspólnemu doświadczeniu będziemy wzrastać w naszym pragnieniu, aby uczynić ten świat lepszym miejscem i być ludźmi, którymi Bóg chce, abyśmy byli. Niech Bóg cię błogosławi.

To jest dr Dan Darko i jego wykład na temat Ewangelii Łukasza. To jest sesja 3, Opowieści o dzieciństwie, część 1, Łukasz 1:1=2:52.